

[Indenrigsministeren.]

Massevis, medens de danske Myndigheder stod over for den Opgave ved en nøje Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde af udmaale netop den Erstatning, som hver enkelt har Krav paa. Her maa der tages Hensyn til ikke blot den enkelte skadelidte, men ogsaa til Statskassen, det vil sige til Almenhedens Tarv. Lige saa nødtigt den enkelte skadelidte skulde have for lidt i Erstatning, lige saa uheldigt vilde det være, om Erstatningerne blev alt for store. Man maa huske paa, at det drejer sig om Sager i Tusindtal, saaledes at der er Tale om meget betydelige Udgifter for Statskassens Vedkommende.

Jeg har i Anledning af det ærede Medlems Forespørgsel indhentet nærmere Oplysninger, hvoraf fremgaar, at Udvalget for Indkvarteringserstatninger har 62 000 Sager til Behandling. Disse Sager fordeler sig paa Afsavnererstatninger og Erstatninger for Skade vedrørende fast Ejendom, som den tyske Værnemagt har brugt i Tiden indtil 5. Maj 1945, men dertil kommer Sager vedrørende Afsavnererstatninger og Skader, der hænger sammen med Beslaglæggelser efter 5. Maj 1945. Disse Beslaglæggelser skete jo til Fordel for det allierede Militær, for Flygtningeadministrationen, for Politi- og Fængselsvæsenet, for Modstandsbevægelsens Styrker, for dansk Militær o. s. v. Endvidere drejer det sig om Fastsættelse af Tilbagekøbspriserne for de saakaldte Skødeklauselejemomme, der efterhaanden er eller vil blive tilbagesolgt til de tidligere Ejere, om Fastsættelse af Værdien for de Forbedringer, f. Eks. Installationer eller Tilbygninger paa Ejendomme, som Tyskerne har benyttet, men som nu er tilbagegivet til Ejerne. Hertil kommer det store Omraade, der hedder Tankgravsretablering og dermed beslægtede Foranstaltninger. I mangfoldige af disse Forhold maa der tages Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er vedkommende Krigsforsikring eller Statskassen, der skal bære Tabet.

Til Løsning af de mange Opgaver, der saaledes er forelagt for danske Statsorganer, har man desværre kun kunnet raade over en forholdsvis begrænset Personalestab. Det er ingen Hemmelighed, at midlertidige Institutioner som Udvalget for Indkvarteringserstatninger allerede gennem længere Tid har lidt under den Ulempe, at deres Funktionærer saa vidt muligt søger over til mere varige Arbejdsgivere, saaledes at vi staar over for en hyppig Omskiftning af Personalet, hvilket i nogen Grad har været til Gene for Arbejdet. Det vil være ærede

Medlemmer bekendt, at alle Skader først vurderes af saakaldte Vurderingskommissioner, som besigtiger de paagældende Ejendomme og derefter indgiver Indstilling til Udvalget om Indkvarteringserstatninger. Jeg har selv indtil for nylig været Formand for en saadan Kommission, nemlig den, der omfattede Sjælland og Lolland-Falster med Undtagelse af selve Hovedstaden, og jeg kan derfor ud fra mit eget Kendskab til Forholdene sige, at der fra disse Kommissioners Side gøres, hvad der kan gøres, for at fremme Arbejdet mest muligt. Men det er klart, at Sagen ikke kan afgøres alene paa Grundlag af en Besigtigelse, i vidt Omfang maa der foretages regnskabsmæssige Undersøgelser, f. Eks. af beslagede Erhvervsvirksomheders Rentabilitet.

Man maa undersøge, hvorledes de paagældende Ejendomme ved andre Lejligheder har været vurderet, til hvilke Priser de har været omsat i de seneste Aar, det maa undersøges, i hvilket Omfang der ved Fastsættelse af Lejen har været taget Hensyn til den Forringelse, som Ejendommen sandsynligvis vilde undergaa under den Brug, som Lejen netop gjaldt, og det siger sig selv, at det ogsaa maa undersøges, i hvilket Omfang de skadelidte allerede fra anden Side maa have faaet Dækning for de Tab, der nu er anmeldt som Erstatningskrav over for den danske Stat. For det er jo ingen Hemmelighed, at der i Tyskertiden foregik mangt og meget paa det økonomiske Omraade, som ikke alt sammen er saa let at faa Rede paa. Men man maa forsøge saa godt, det er muligt, at komme til Bunds i disse Forhold. Jeg tror at kunne sige, alle er enige om, at selv om det vilde have været meget ønskeligt, vi var betydeligt længere fremme med hele dette Arbejde, saa er der dog gjort, hvad der kan gøres inden for Mulighedernes Grænse.

Jeg kan i denne Sammenhæng oplyse, at af de nævnte 62 000 Erstatningssager er de 29 000 fuldstændig afsluttede, medens andre 21 000 Sager er til Behandling i vedkommende Krigsforsikringsnævn, saaledes at man efterhaanden kan imødesee en Afslutning paa hele Arbejdet.

Naar jeg til disse Oplysninger føjer, at kun et meget ringe Antal Sager er blevet indanket for det som Overinstans ansatte Vurderingsnævn, kan man deraf slutte, at Udvalget for Indkvarteringserstatninger har løst denne Opgave paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Jeg skal tilføje, at jeg tror, at en af Grundene til den Utaalmodighed, som forstaaelig nok hersker blandt de skadelidte, er den Omstændighed, at der er